

[Niels Andersen.]

opfattelse følge den gode gamle regel: først oprette kassen, og når den så har vist sin levedygtighed, kan man med berettigelse komme til lovgivningsmagten og forlange at få statspenge, såfremt man ikke gennem socialministeren får den godkendt.

Alfred Jensen: Der er vel ikke nogen, hverken i denne sal eller udenfor, der er i tvivl om, hvorfor denne sag rejses nu og rejses på den måde, det er sket. Jeg mærkede mig, at ordføreren for forespørgerne ville dreje det om til et spørgsmål om, hvorvidt ministeren handlede i overensstemmelse med loven ved ikke omgående at give anerkendelse. Hvis det var det, det drejede sig om, kunne forespørgerne have klaret det ved et almindeligt spørgsmål til ministeren. Når man ikke begrænser sig dertil, men rejser en forespørgelsesdebat med lange diskussioner, er det, fordi man vil udnytte sagen politisk mod Handels- og Kontor-medhjælpernes Forbund i Danmark og dem, der har samme opfattelse af forsikringsspørgsmålet, som dette forbunds ledelse har gjort gældende.

Jeg kan sige som andre, at jeg meget godt forstår, at der blandt de handelsrejsende kan være en trang til at sikre sig mod arbejdsløshed, men man må også fastslå, at denne mulighed har været til stede og er blevet udnyttet. Det fremgår af de tal, der er fremdraget her, at 1 700 af de aktive handelsrejsende står som medlemmer af Handels- og Kontorfunktionærforbundet, og så spørger man sig selv, hvorfor man nu pludselig får sådan et hastværk inden for denne organisation, Danmarks aktive Handelsrejsende, med at lave arbejdsløshedskasse på et tidspunkt, da man ellers taler om fuld beskæftigelse, og hvor man ikke kan se at frygten for ledighed skulle være større, end den har været de foregående 58 år. Når man så tager i betragtning, at man endnu ikke har fundet det fornødent, at kassen træder i funktion, kan man vist fastslå, at behovet for en sådan kasse ikke er særlig stort, og at det ej heller har noget hastværk med at tage stilling til sagen. Det er den opfattelse, jeg og min gruppe har, og det er den opfattelse, man støder på, hvor disse spørgsmål diskuteres, og jeg vil da gerne sige, at

vi kan ikke se, at der er noget forgjort i, at man foretager de undersøgelser, der her pågår, og ej heller kan se, at der er tale om noget brud på de fremgangsmåder, man har betjent sig af før.

Vi har den opfattelse, som også andre har fremført, at man snarere skal have færre end flere arbejdsløshedskasser, og principielt må vi holde for, at forsikringen af handelsrejsende mod arbejdsløshed udmærket kan klares af Handels- og Kontorfunktionærforbundet. Finder de handelsrejsende ikke dette rigtigt, må de vente på afgørelsen, indtil sagen er undersøgt til bunds.

Socialministeren (Bomholt): Der er i og for sig ikke meget at svare på, efter at man nu har krydset klinge.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der jo er talsmand for de handelsrejsende, bemyndiget til at fortolke skrivelser og henvendelser, spurgte mig, hvorledes jeg forstod arbejdsløshedslovens § 7, stk. 1. Jeg forstår den sådan, at jeg ikke kan træffe en beslutning, før indstilling foreligger. Jeg mener, at jeg ikke kan svare nej, medmindre udvalget indstiller et nej, men jeg vil tillade mig at mene, at ministeren må have frihed til over for en negativ indstilling at svare ja. Således opfatter jeg ordene „i overensstemmelse med“ set i relation til ordet „nægte“. Der skal altså foreligge en indstilling, og en sådan foreligger ikke indtil nu.

Et flertal i folketinget har anset det for rigtigst over for et så kompliceret spørgsmål at tilstræbe en alsidig undersøgelse, og derfor er udvalget nedsat, og FTF er gået ind i det udvalg. FTF anser fortsat arbejdet i dette udvalg for at være værdifuldt og har givet sine medlemmer direktiv om at arbejde i det; og også arbejdsnævnets flertal går ind for tanken om, at udvalgets overvejelser kan være af værdi for den indstilling, som må afgives til ministeren. Jeg vil da mene, at udvalget må tilendebringe sit arbejde af saglige grunde, fordi det vil give det bedste grundlag for en bedømmelse, der kan bære en holdbar beslutning.

Det undrer mig, at det ærede medlem hr. Henry Christensen går så stærkt imod det nedsatte udvalg, når dog hans partifælle i nævnet synes at være af en anden